

**ESPAI D'OPINIONS****Nº122**  
**Gener 2012****Antoni Canyelles Capellà****Polítolleg**

### **ATUR JUVENIL: EN XINÈS S'ESCRIU DIFERENT PERÒ EL PROBLEMA SEGUEIX SENT EL MATEIX**

Deixava a la meua esquena el majestuós Duomo i em dirigia cap a la Porta Ticinese, un lloc on solia quedar amb els companys quan estudiava a Milà. No record molt bé quin dia ni quina hora era, però sí record una cosa que me va passar. Caminant per un carreró, al fons hi havia un jove d'uns 20 anys que estava fent un grafiti de manera molt ràpida sobre una paret, la curiositat me dugué cap ell per veure el que estava dibuixant i poc abans d'arribar, ell ja havia acabat i partia amb un pas entre tranquil i ràpid en direcció contrària a la meua. La meua sorpresa en arribar a la paret, va ser que no era un dibuix, sinó una frase que me va quedar marcada, la record encara avui perfectament. La frase amb la pintura fresca de l'esprai amb alguna lletra que regalimava deia: "*il futuro non è piu quello di una volta*".

Aquella pintada me ve de nou al cap avui quan intent analitzar les causes de la precarietat i de les elevadíssimes taxes d'atur juvenil.

El futur ja no és el que era abans, deia el que expressava aquell jove anònim. És la frase que explica la frustració dels milions de joves aturats al món. L'Organització Internacional del Treball estima que el 2010 hi havia 75 milions de joves desocupats arreu del món. Aquests joves varen fer el que deia la norma social, estudiar i formar-se per tenir un futur millor que el de les generacions precedents. Ho feren tot i el resultat avui és que les taxes d'atur entre els joves són tres vegades més grans que la taxa dels adults. És més, la pobresa en la població juvenil pot ser dues vegades més gran que la dels no pobres.

No ens fem encara una idea de la magnitud del problema que és l'atur juvenil.

Encara que la majoria dels joves desocupats pertany als països en desenvolupament, que és al voltant del 85 per cent dels joves al món, el problema es manifesta pràcticament en totes les regions del món.

La desocupació juvenil, especialment quan està vinculada a la pobresa i l'exclusió social, és un dels problemes més importants del nostre món globalitzat. Que comporta grans costos per als individus, les seves famílies i la societat.

La desocupació juvenil s'està convertint en un mecanisme eficaç per a la reproducció de la pobresa i altres sovint vinculada als dèficits educatius. Ningú pot negar que els joves troben majors obstacles que els adults a trobar feina. I a més, en l'actual situació de recessió econòmica, els empresaris tendeixen a descartar primer els treballadors joves.

Més xifres? 43% d'atur juvenil a Balears o 41% a Espanya: és un problema més que local.

Si mirem el nostre entorn i comparem Suècia o Finlàndia amb Espanya o Itàlia, podem veure com d'important i com de fort és l'Estat del Benestar en els països nòrdics. A Finlàndia, per exemple, el treballador desocupat mai es sentirà sol, la màquina del benestar comença a treballar immediatament. Aquest punt és molt important, perquè al sud d'Europa, l'Estat de Benestar és cada vegada més feble, i la individualització cada vegada més gran.

El concepte de l'Estat de Benestar està canviant d'una vessant protectora cap una assistencial. Però a dia d'avui dia, amb tots els nous tipus de contractes i els canvis en les relacions laborals, l'Estat del Benestar no està llest per a aquests nous tipus de llocs de treball i, hi haurà seriosos problemes per ajudar als desocupats a trobar una nova feina.

Sinó, mireu amb atenció les regles del mercat: mireu quants contractes temporals es fan als joves: molts són per dies o fins i tot per hores! Els contractes temporals es podrien utilitzar com a escala per ficar els joves dins el mercat laboral, però no com una situació permanent que pot acabar sent una situació desesperada, sense possibilitats de futur.

Si hi ha una evidència empírica, que no deixa de ser lògica però que molt be posa en relleu el darrer informe de l'OCDE, és el fet que entrar en el mercat per primer cop és el més difícil pels joves, però un cop aconseguit, les experiències inicials dins el mercat tenen una influència positiva i directa a l'hora de trobar una nova feina.

L'atur juvenil és més que un problema local, fan falta també solucions globals. No hi ha fórmules universals per trobar solucions a aquests desafiaments, però està clar que són de tal magnitud i complexitat, que és impossible pretendre que un únic programa o una única organització pugui donar respostes eficaces amb resultats a llarg termini. Es requereix la cooperació d'una pluralitat d'agents públics i privats.

Ara, el lector que hagi arribat fins aquí es pot demanar qué té a veure el títol d'aquest article amb el contingut. Volia evidenciar que el tema de l'atur juvenil preocupa als estats de tot el món. I, per a què us faceu una idea, d'aquí uns dies participaré a unes jornades a Chengdu (Xina), organitzades pel Govern

Xinés juntament amb la Unió Europea per tractar aquest tema. Ens seurem plegats un grup de xinesos i europeus; tal com sona, dues bandes del món, amb estructures socials i econòmiques molt diferents juntes per intentar trobar respostes a l'atur juvenil o, el que és el mateix, per trobar camins per a què els joves surtin de l'anonimat i puguin somiar amb un futur millor.

Si algú vol més informació sobre el projecte: <http://euchinayouth.eu/> en seguirem parlant...